

Ways of Counting Time: The Omer Controversy
Aish HaTorah - Iyar 5776

1.	<p>ויקרא פרק כג</p> <p>(טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תקינה:</p> <p>(טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליקוק:</p>
2.	<p>תלמוד בבלי מסכת מנחות דף סה עמוד א</p> <p>שהיו בייתוסין אומרים: עצרת אחר השבת, ניטפל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר להם: שוטים, מנין לכם? ולא היה אדם אחד שהיה משיבו, חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואמר: משה רבינו אוהב ישראל היה, ויודע שעצרת יום אחד הוא, עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהו ישראל מתענגין שני ימים;</p>
3.	<p>רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ז הלכה יא</p> <p>עומר זה מן השעורים היה בא, ודבר זה הלכה ממש רבינו, וכיצד היה נעשה... וכל כך למה מפני אלו הטועים שיצאו מכלל ישראל בבית שני, שהן אומרים שזה שנאמר בתורה ממחרת השבת הוא שבת בראשית, ומפי השמועה למדו שאינה שבת אלא יום טוב וכן ראו תמיד הנביאים והסנהדרין בכל דור ודור שהיו מניפין את העומר בששה עשר בניסן בין בחול בין בשבת, והרי נאמר בתורה ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה, ונאמר ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי, ואם תאמר שאותו הפסח בשבת אירע כמו שדמו הטפשים, היאך תלה הכתוב היתר אכילתם לחדש בדבר שאינו העיקר ולא הסיבה אלא נקרה נקרה, אלא מאחר שתלה הדבר במחרת הפסח הדבר ברור שמחרת הפסח היא העילה המתרת את החדש ואין משגיחין על אי זה יום הוא מימי השבוע.</p>
4.	<p>יהושע פרק ה</p> <p>(ט) ויאמר יקוק אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הנה:</p> <p>(י) ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו:</p> <p>(יא) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הנה:</p> <p>(יב) וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ פנעו בשנה ההיא: ס</p>
5.	<p>ויקרא פרק כג</p> <p>(ה) בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליקוק:</p> <p>(ו) ובחמשה עשר יום לחדש הנה חג המצות ליקוק שבעת ימים מצות תאכלו:</p> <p>(ז) ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p>
6.	<p>שמות פרק טז</p> <p>(טז) זה הדבר אשר צוה יקוק לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגל מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:</p> <p>(יז) ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:</p> <p>(יח) וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:</p> <p>...</p> <p>(כב) ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה:</p> <p>(כג) ויאמר אליהם הוא אשר דבר יקוק שבתון שבת קדש ליקוק מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הניחו לכם למשמרת עד הבקר:</p> <p>(כד) ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו:</p> <p>(כה) ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליקוק היום לא תמצאהו בשדה:</p> <p>(כו) ששתי ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:</p> <p>(כז) ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ס</p>
7.	<p>רש"י שמות פרק טז</p> <p>(א) בחמשה עשר יום - נתפרש היום של חנייה זו, לפי שבו ביום כלתה החררה שהוציאו ממצרים והוצרכו למן, למדנו שאכלו משירי הבצק [משירי המצה] ששים ואחת סעודות, וירד להם מן בששה עשר באייר ויום ראשון בשבת היה, כדאיתא במסכת שבת (דף פז ב):</p>

<p>תלמוד בבלי מסכת שבת דף פז עמוד ב</p> <p>אמר רב פפא: תא שמע + שמות טז + ויסעו מאלים ויבאו כל עדת בני ישראל וגו' בחמשה עשר יום לחדש השני ואותו היום שבת היה, דכתיב + שמות טז + ובקר וראיתם את כבוד ה' וכתיב + שמות טז + ששת ימים תלקטו.</p>	<p>.8</p>
<p>רמב"ן ויקרא פרק יח</p> <p>(כה) ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה ותקיא הארץ - החמיר הכתוב בעריות, בעבור הארץ שתטמא בהן ותקיא הנפשות העושות. והנה העריות חובת הגוף ואינן תלויות בארץ ... כי עיקר כל המצות ליושבים בארץ ה'. ולפיכך אמרו בספרי (ראה פ), וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות (דברים יא לא לב), ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה</p>	<p>.9</p>